

Kız ve Domuz

Çınar BİBER

Kız ve Domuz

Çınar BİBER

Maya, tozlu patikadan Sunny Hill iftlięi'ne doęru seke seke yrd; yeřil lastik izmeleri kk toz bulutları kaldırıyordu. Kıvırcık siyah saları iki topuz halinde zıplıyor, kırmızı tulumu esintide dalgalanıyordu. İi kurřun kalemlerle dolu bir bez antası ve kk bir defter taşıyordu. Bugn hayvanlarla tanışacak ve iftlik yařamı hakkında her řeyi ğrenecekti. Maya bulmacaları severdi ve neler keřfedeceęini grmek iin sabırsızlanıyordu.

Çiftçi Jo onu kapıda karşıladı; kot tulumu ve hasır şapkasıyla uzun boylu ve geniş omuzluydu. "Hoş geldin, Maya!" dedi yıpranmış bir gülümsemeyle. "Hayvanlar seninle tanışmak için sabırsızlanıyor." Maya'nın aralıklı dişleri görünen gülümsemesi iyice genişledi ve Çiftçi Jo'nun arkasından tavuk kümesiyle çamurlu göletin yanından geçti. Defterini çıkarıp gördüğü her şeyi yazmaya hazırdı. Çiftlik sürprizlerle doluydu ve Maya hepsini bulmak istiyordu.

Avlunun gölgeli bir köşesinde Pippin adında yuvarlak, sağlam yapılı bir domuz duruyordu. Pembe derisinde daha koyu lekeler vardı; kulakları sarkıktı ve yürürken kıpırdayan kıvrıcık bir kuyruğu vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingirak olan yumuşak mavi bir tasma vardı. Pippin'in parlak kehribar gözleri Maya'yı meraklı ve zekice izliyordu. Yanına koştu ve sanki merhaba der gibi dostça homurdandı.

Maya diz çöküp Pippin'in sarkık kulaklarının arkasını kaşıdı. "Çok akıllı," dedi Çiftçi Jo çite yaslanarak. "Biliyor musun, domuzlar sorunları çözebilir. Pippin bir keresinde yem kutusunu tek başına nasıl açacağını bulmuştu!" Maya'nın gözleri kocaman açıldı. Domuzların zeki olduğunu hiç duymamıştı. Defterini açıp yazdı: DOMUZLAR ZEKİDİR. Aklına fikirler üşüşmeye başladı.

Pippin amurlu burnuyla Maya'nın antasını drtkledi; iinde ne olduėunu merak ediyordu. Maya bir kurşun kalem ve kk bir defter ıkardı, ama Pippin daha ok fermuarı merak ediyor gibiydi. Burnuyla ileri geri drtt ve fermuar bir ırpıda aıldı! "Şuna bak!" diye gld Maya. "Fermuar bulmacasını zd!" ifti Jo bařını salladı. "Domuzlar bir řeyleri zmeyi sever. Bir meydan okuma olmadan sıkılırlar." Maya'nın kalemi sayfada uuřtu.

Maya evdeki en sevdiği bulmacaları düşündü. Pippin zekiye, belki o da bulmacaları severdi! Çiftçi Jo'ya sordu: "Onun için bir oyun yapabilir miyiz? Güvenli ve eğlenceli bir şey?" Çiftçi Jo'nun yeşil gözleri parladı. "Harika bir fikir. Domuzların da tıpkı bizim gibi zenginleştirici etkinliklere ihtiyacı var. Birlikte bir şey yapalım." Maya yerinden sıçradı, yaratmaya hazırdı.

Önce Maya sığ bir ahşap kutu buldu ve içini yumuşak samanla doldurdu. Birkaç elma dilimini küçük bardakların altına sakladı ve kutuyu Pippin'in bölmesine koydu. Pippin çingırağı şingırdayarak yanına koştu. Bardakları kokladı, sonra burnuyla birini devirdi. Bir elma dilimi! Hepsini mideye indirdi ve sevinçle homurdandı. "Başardı!" diye sevindi Maya. İlk bulmacası başarılı olmuştu.

Sonra Maya alçak bir dala bir ip astı ve ucuna bir havuç bağıladı. Pippin'in ödüle ulaşmak için ipi çekmesi gerekiyordu. Önce sadece ona baktı. Sonra burnuyla ipi dürttü ve havuç yaklaştı. Zekice bir kıvraklıkla havucu kaptı! Keyifle çiğnerken tasmaındaki pirinç çingirak şingırdadı. Maya defterine yazdı: Pippin meydan okumayı sever.

Çiftçi Jo, Maya'ya daha büyük bir bulmaca kurmasına yardım etti: delikleri olan ve içlerine ödülleri gizlenmiş bir tahta. Pippin hangi deliklerde yiyecek olduğunu bulmalıydı. Burnunu çekip homurdandı, parlak kehribar gözleri odaklanmıştı. Saklı ödülleri tek tek buldu. "Doğuştan yetenekli!" dedi Çiftçi Jo. Maya'nın yüzü aydınlandı. Defterine Pippin'in bir resmini çizdi; kıvrıkcık kuyruğu sevinçle sallanıyordu.

Haber çiftlikte yayıldı ve kısa sürede diğer hayvanlar da izlemek için toplandı. Pippin bir başka bulmacayı çözerken tavuklar gıdıkladı, keçiler meledi. Maya saman balyalarından bir labirent yaptı ve Pippin onu kolayca geçti. Hatta bir kapının sürgüsünü nasıl açacağını bile buldu! "Domuzlar sorun çözücüdür," dedi Maya tavuklara. "Her gün eğlenceli oyunları hak ediyorlar."

Maya, Pippin'in mutlu ve meşgul kalması için sürekli yeni bulmacalara ihtiyacı olduğunu fark etti. Çiftçi Jo'yla oturup koca bir haftalık etkinlik planladılar. Bir liste yaptılar: ödüllü bir top, koku matı ve sallanan kapılı bir bulmaca. "Her gün değiştirebiliriz," dedi Maya. Çiftçi Jo başını salladı. "İşte bu zenginleştirme. Aklını keskin, kalbini mutlu tutar."

Ertesi sabah Maya yeni bir bulmaca getirdi: delikleri olan ve içi kuru mamayla dolu bir top. Pippin onu yuvarladı ve ödülleri yere döküldü. Sevinçle homurdanıp ciyakladı, küçük bir mutluluk dansı yaptı. "Sen akıllı bir domuzsun, Pippin!" diye güldü Maya. Çiftçi Jo çitten gülümseyerek izliyordu. "Gerçekten bir fark yarattın, Maya. Pippin hiç bu kadar hevesli olmamıştı."

Pippin ödüllü topu dakikalar içinde çözdü. Sonra sanki "Sırada ne var?" der gibi Maya'ya baktı. Maya defterini çıkarıp ona bulmaca listesini gösterdi. Pippin sayfayı burnuyla dürttü ve kâğıtta çamurlu bir leke bıraktı. Maya kıkırdadı. "Merak etme, daha bir sürü fikrim var!" Nezaket ve özenle Pippin'in günlerini eğlenceli hale getirebildiği için gurur duydu.

Güneş batmaya başlarken Maya, Pippin'in bölmesinin yanına oturdu ve onun yeni bir bulmacayla oynamasını izledi: içinde ödülleri olan asılı bir kütük. Onu burnuyla itti ve kütük ileri geri sallandı. Mavi tasmaındaki pirinç çingirak usulca şingırdadı. Maya domuzların gerçekten ne kadar zeki olduğunu düşündü. Tıpkı insanlar gibi, akıllarını meşgul tutacak güvenli etkinliklere ihtiyaçları vardı.

Çiftçi Jo, Maya'ya bir bardak limonata getirdi. "Sen bana da bir şey öğrettin," dedi. "Hayvanlarımızın yiyecekten ve barınaktan fazlasına ihtiyacı var. Bulmacalara ve oyuna ihtiyaçları var." Maya aralıklı dişleri görünen gülümsemesiyle gülümsedi. "Bunu bana Pippin öğretti!" Sık sık ziyaret edip yeni bulmaca fikirleri getireceğine söz verdi. Pippin de onaylarcasına homurdandı; kehribar gözleri mutlulukla parlıyordu.

Son gününde Maya, Pippin'e özel bir bulmaca verdi: içinde ayna olan bir kutu, böylece kendini görebilecekti. Pippin yansımasına baktı, sonra şaşkınlıkla homurdandı. Maya güldü. "Sen akıllı bir domuzsun, Pippin. Bunu asla unutma." Defteri çizimler ve notlarla dolu olarak eve yürürken, domuz gibi çiftlik hayvanlarının her gün eğlenceyi ve nezaketi hak ettiğini biliyordu.